

vis kan yde tilskud til supplerende af de ydelser, der er omfattet af sygesikringslovens § 6 (lægehjælp), § 8 (tandlægehjælp), § 9 (fysioterapi m.v.) og § 10 (brilletteilskud). Det følger af ordlyden i § 13 (»supplere«) og dens forarbejder, at bestemmelsen ikke kan udgøre hjemmel for betaling af ydelser, som man efter sygesikringsloven har krav på at få vederlagsfrit.

For så vidt angår behandling af gruppe 1-sikrede ved praktiserende speciallæge, kan en kommune således ikke anvende sygesikringslovens § 13 til at betale for ydelser, der er omfattet af overenskomst mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Foreningen af Speciallæger.

For så vidt angår gruppe 2-sikrede, vil § 13 kunne anvendes til supplerende af lovens ydelser til dækning af den delvise egenbetaling.

Med hensyn til behandling, der ikke er omfattet af sygesikringsoverenskomsten, er sygesikringslovens § 13 subsidiær i forhold til sygehusloven. Bestemmelsen giver derfor ikke hjemmel til at yde tilskud til behandling hos speciallæge, hvis behandlingen er en anerkendt sygehusbehandling, der derfor kunne være stillet vederlagsfrit til rådighed på et offentligt sygehus.

Det vil således kræve en ændring af sygesikringslovens § 13, hvis kommunen skulle have videre adgang til helt eller delvis at betale for behandling hos praktiserende speciallæger.

Sygehuslovens § 1 henlægger entydigt og udtømmende varetagelsen af sygehusvæsenet og benyttelsen af private institutioner som led i sine sygehusopgaver til amtskommunerne. Kommunerne er således i medfør af sygehusloven afskåret fra at yde tilskud til behandling på privat hospital.

Det vil således kræve en ændring i sygehusloven, hvis kommunerne skulle have adgang til helt eller delvis at betale for behandling på private sygehuse.

Spm. nr. S 1496

Til skatteministeren (28/4 95) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Hvilke lovinitiativer/ændringer skal der foretages, hvis lønmodtagere, der bliver indlagt til behandling på private sundhedsklinikker, skal undgå at blive beskattet af udgifterne til behandlingen?«

Begrundelse

Der har i den seneste tid igen været en debat omkring, hvor rimeligt det er, at lønmodtagere, der bliver indlagt på private sundhedsklinikker og får udført en behandling, bliver beskattet og dermed får en ekstra beskatning.

Svar (4/5 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Skattefrihed for en ellers skattepligtig sundhedsbehandling, som en arbejdsgiver betaler for en ansat, kan ske ved en ændring af ligningsloven, hvorved der indsættes en hjemmel til skattefrihed.

Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at en ændring af lovgivningen, hvorved der indføres skattefrihed for arbejdsgiverbetalt sundhedsbehandling, efter min opfattelse vil medføre en række problemer.

Det er et princip i det offentlige sundhedsvæsen, at alle har lige muligheder for at opnå behandling. Dette gælder for stort set alle sygdomme og lidelser, der kan helbredes eller bedres gennem behandling.

Indførelse af vidtrækkende skattefritagelsesbestemmelser på sundhedsområdet vil ændre dette princip. En bestemmelse om skattefrihed for alle eller specielle sundhedsydelser kan skabe forskelsbehandling i forhold til personer, der har en arbejdsgiver, der enten ikke kan eller vil betale eller måske kun vil betale for særlige grupper inden for sit personale.

Der vil også blive skabt en forskelsbehandling over for personer, der ikke har en arbejdsgiver, det være sig selvstændige erhvervsdrivende eller personer uden for arbejdsmarkedet.

Det er endvidere spørgsmålet om man ikke bør afgrænse de behandlingsformer, der skal være omfattet af en evt. skattefrihed. Skal f.eks. rent kosmetiske behandlinger nyde godt af skattefriheden, og hvordan afgrænses den rent kosmetiske behandling fra den helbredsmæssige, som også kan indeholde et kosmetisk element?

En ubegrænset skattefrihed vil desuden kunne betyde, at det offentlige indirekte kommer til at yde støtte til behandlinger, der ellers ikke ville blive godkendt af det offentlige.

På denne baggrund må jeg fraråde at indføre den nævnte skattefrihed for arbejdsgiverens betaling af den ansattes behandling på en privat klinik.